

Fjällets Mäktiga Mur

Vintersorg

Farväl! Tall och lövskog som vid gränsen står
Här vägvisar en moränrygg brisen
Lager av rullgrus likt hällens undersåtar
Har sedan urålder, från kalvfjäll, rest med isen

Vattenfallet, urtidsborgens käftar fräser
Och spottar ut sin frambrytande flod
Vid en högplatå där lodjur skyggt väser
Och spårfossil har spolats av bergets blod

I mörker står fjällets mäktiga mur
Där stormar sjunger i vresighet, Till fjälls, till fjälls
Vid jökelsträcknings breda skulptur
Formad av tidens nådlöshet
I mörker står fjällets mäktiga mur
Likt en dunkel titanhär, Till fjälls, till fjälls
Som skuggar dalar med spetsig kontur,
Jättar som ledsagar var resenär

Var hälsad! Snömärkeslaven som visar djupen
För evig snö, likt en polardröm
Fullmånen strör sin skrud utöver tusenetersstupen,
Rovdjursvilt rycker skuggor fram i gränslös ström

Klipphällarna vibrerar och slipas i sin kropp
Av isälvars nötning till hudlen sten
Bekläs av krypljung som vävs mot knotig topp,
Nu får jag ro att tänka och leva i deltaentrén